

NYHETSBRV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgratan 39, 114 32 STOCKHOLM Postgiro: 460 75 60-2

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 3 2005

Utkommer 5 gånger per år
Elfte årgången

Tendensiöst om Indien i svenska skolböcker - 3

NATUR OCH KULTUR VÄGRAR SVARA

I Nyhetsbrev nr 1 och 2 2005 granskade vi sex av Natur och Kulturs skolböcker om religioner. Natur och Kultur vägrar att kommentera vår granskning - men ställer sig ändå bakom författarna.

I samband med att Nyhetsbrev 2/2005 publicerades skickade vi Nyhetsbrev nr 1 och 2 samt den separata artikeln (som finns på Empatums hemsida) till bokförlaget Natur och Kultur, och bad om förlagets synpunkter före april månads utgång. Vi påpekade särskilt att vi är intresserade av förlagets synpunkter på den bild av Indien som sprids genom skolböckerna ifråga. Författarnas synpunkter har vi redan genom de svar de tidigare givit.

Förlaget hörde emellertid aldrig av sig, därför ringde vi upp Lars Källquist, vice verkställande direktör och chef för NoK Läromedel.

Han hade tagit del av vårt materiel men vill inte göra något uttalande. Han instämmer med författarna i deras svar till indiska ambassaden. Utöver detta har förlaget inga synpunkter. De tar ansvar "som utgivare" för innehållet, de har gett ut böckerna eftersom de har bedömts vara utgivningsbara, men utöver detta vill han inte säga någonting. På denna punkt var han ganska bestämd, inget "förlags-uttalande" är aktuellt.

Detta är både synd och märkligt. *Synd* därför att Nyhetsbrevets granskning tar

upp kritik som inte har framförts av bl. a. Swedish-Indian Association (SIA) och som därför inte har bemötts av författarna, t.ex. jämförelsen av böckernas behandling av hinduism och islam, eller påpekandet att bilden av de fattiga byggnadsarbetarna lika gärna kunde ha tagits i Brasilien och att i så fall skulle fattigdomen ha orsakats av kristendomen. Märkligt därför att ett förlag borde ha egna synpunkter på de böcker de ger ut, särskilt läroböcker, men i stället gömmer det sig bakom författarna som i sina svar försvarar allt de skrivit till sista punkten.

Slutsatsen av detta är rimligen att Natur och Kultur anser att böckerna är bra, ger en korrekt bild av Indien och hinduismen, att man skall behandla olika länder, religioner och kulturkretsar (i detta fall hinduism och islam) olika, samt att de ställer sig bakom författarnas uppenbara misstag då det gäller kastsystemet och "kastlöshet", kyssar på fötterna och liknande. Natur och Kultur lever därmed knappast upp till sitt namn.

(SIA) har kontaktat skolminister Ibrahim Baylan samt Skolverket beträffande böckerna, så sista ordet är nog inte sagt ännu.

GENSVAR

Nyhetsbrevets redaktör, som är en fredlig person, har plötsligt blivit indragen i två kontroverser på en gång: 1. Skolböckerna samt 2. Aishwariya Rais utseende.

Skolböckerna.

Vi har fått kritik för att vi stavat "tendensiös" med "s" i stället för "t".

Enligt Svenska Akademiens Ordlista (SAOL) 1998 sidan 913, kan man stava tendensiös både med t och s. Redaktören tittade faktiskt efter innan han skrev artiklarna. Han föredrog s eftersom grundordet heter tendens, inte tendent.

Nyhetsbrevet har fått många positiva kommentarer om vår granskning. Ingen av dem som hört av sig tycker att vi överdriver eller skjuter över målet. Där emot har vi fått en hel del information om liknande kontroverser i andra länder, fr.a. USA. Indienbilden i engelska skolböcker tycks vara ganska bra. Engelsmännen har ju en lång och bred erfarenhet av andra folk och religioner. *Lång* p.g.a. kolonialismen, *bred* genom att väldigt många olika yrkeskategorier har egen erfarenhet, inte bara missionärer som fram tills nyligen i Sverige.

Aishwariya Rais utseende.

Det har utbrutit en diskussion bland läsarna om vilken ögon- och hårfärg Ash egentligen har. Nyhetsbrevets redaktör är förvånad över att så många läsare vet hur hon ser ut "i verkligheten" i hemmets lugna vrå bortom alla kameror. Fast tyvärr så vet läsarna lite olika. Men Nyhetsbrevets redaktör, han vet verkligen: hon har ljusbruna ögon och - åtminstone nästan - svart hår. Hur vet redaktören detta? Det säger han inte - en journalist avslöjar inte sina källor!

En läsare frågar varför redaktören överhuvudtaget bryr sig om ifall Ash's ögon är blåa eller bruna. Det är faktiskt av stort principiellt intresse! "Äkta eller
forts på sista sidan

**Indiendag med föreläsningar, dans och musik på
ABF-Huset, Sveavägen 41, Stockholm, den 4 juni 2005
kl 10.00 - 17.30**

**Fullständigt program: se sid 5 (extrasida
sist i detta Nyhetsbrev).**

**GLÖM INTE ATT MEDDELA ADRESSFÖRÄNDRING!
GÄLLER ÄVEN FÖRÄNDRING AV E-POSTADRESS!
Men det görs väl automatiskt? Nej, det görs det inte!!**

DIALYS I KERALA

Vi har i tidigare nummer (3/2004) skrivit om det som kallas "hälsoturism" till Indien. Det innebär att utlänningar reser till Indien för operationer och annan vård, och på så sätt undviker sjukvårdsköer i hemlandet. Detta är inte ovanligt i England. En del svenskar har rest till Thailand för vård. Indien börjar nu lansera sig som "sjukvårdsdestination".

Gunnie och Oddvar Aalmo är trogna läsare av Nyhetsbrevet. De är också mycket intresserade av Indien och har rest dit, särskilt till Kerala, ett flertal gånger.

Oddvar Aalmo är njursjuk och behöver dialys tre gånger i veckan. Trots detta har han rest utomlands flera gånger tidigare, men bara inom Europa. Men i december 2003 skulle paret Aalmo resa till Kerala. Där måste Oddvar ha dialys tre gånger i veckan vid en institution som måste hålla rimlig standard samt ligga relativt nära Kovalam Beach. Sedan Gunnies tidigare resor i Kerala kände de en bekant som rekommenderade KIMS (Kerala Institute of Medical Sciences).

Innan avresan tittade de på KIMS hemsida samt kontaktade KIMS via e-post och frågade om de kunde boka dialysbehandling, med exakta datum. Nästa dag fick de svar: Oddvar är välkommen!

Paret Aalmo reste till Kerala. På rekommendation av svenska läkare hade de med sig filter och slangar för totalt sex dialyser, samt egna sprutor med Venofer, NeoRecormon och Etalpa. Oddvar hade i förväg fått bekräftat att filtren och slangarna skulle passa deras dialysapparat. Att de medförde egna filter och slangar var för att undvika att sjukhuset skulle återanvända filter och slangar, vilket de normalt gör av kostnadsskäl.

Så var det dags för den första dialysen. KIMS är ett privat sjukhus, som är byggt år 2000. Det är mycket modernt även efter västerländska mått. Dialysavdelningen innehåller 6 dialysapparater, varav max. 5 var i bruk vid Oddvars besök. Personalen bestod av 3 sjuksköterskor samt ett biträde vid varje skift. Läkaren tittade in då och då, men var anträffbar på telefon vid behov.

Dialysapparaten, en Fresenius Modell 4008 B, kläddes således med det medhavda filtret och slangsystemet, och första dialysen startade vid halvnötiderna på morgonen den 22 december. Efter c:a 3 timmars dialys kände Oddvar att något var fel. Det kändes som om han hade feber och mådde illa. Sedan gick allt fort

och det sista Oddvar minns var att han bad att dialysen skulle avslutas. Han blev medvetlös och hamnade på Intensiven. När Oddvar vaknade någon gång under natten och tittade upp minns han att han - om än något suddigt, såg sin fru Gunnie stå där och försöka tala med sig. Han kunde absolut inte förstå varför hon var där, och senare berättades det för honom att han försökte prata både svenska och engelska i en härlig blandning. Gunnie hade blivit uppringt på hotellet och informerats om situationen och genast tagit en taxi till sjukhuset. Orsaken till det inträffade var att Oddvar hade fått en allvarlig pyrogen reaktion. Senare förklarade läkaren att det var de medhavda filtren som inte passade till vattnet, och det blev således en förgiftning. Ja, det var en start som hette duga. Läkaren garanterade emellertid att med sjukhusets filter skulle nästa dialys gå utan problem - och den gången fick han rätt. Alla övriga dialyser fungerade också normalt, med nya indiska filter och slangar varje gång.

De närmaste dagarna efter första dialysen hade Oddvar smärtor i leder och muskler. Speciellt vadmusklerna, vilket gjorde att han hade svårigheter att gå. Det hindrade emellertid inte honom att bada i Arabiska sjön samma dag han kom ut från sjukhuset, och i slutet på den första veckan var smärtorna borta.

Oddvar vill absolut inte skrämra eller avråda någon med dialysbehov från att resa till Indien. Tvärtom. Han tycker de bevisade att de kunde mycket professionellt klara av att reda ut den situation som inträffade.

På KIMS, som är ett privatsjukhus, måste man själv bekosta sin dialysbehandling, liksom slangar och filter. Regelbunden behandling kan man endast få på privata sjukhus eller kliniker. De statliga sjukhusen erbjuder endast akut dialys, vid t.ex. ormbett. Dialysbehandling prio-

riteras inte. Mindre än 9% av alla dialysbehövande har råd att köpa dialysbehandling. En dialysbehandling på KIMS inklusive filter och slangar kostar INR 2 000:-- . Detta motsvarar c:a SEK 335:-

Goda råd inför resor

Följande lärde Oddvar sig av detta "äventyr":

1. Lita på att ansvarig läkare på plats vet bäst vilken utrustning som passar de lokala förhållandena.

2. Om filterytan är mindre än den du normalt använder på hemmaplan kan du be om att få en halv timme extra dialys per gång.

3. Se till att du får nya filter och slangar för varje dialys (precisera gärna i förväg).

4. Kontrollera att det finns intensivvård på sjukhuset eller nära dialysenheten du besöker. Man vet aldrig om och när detta behövs.

Anmärkning:

KIMS dialysapparater liksom utrustning i övrigt är av tysk tillverkning. Dessa apparater med utrustning, såsom filter och slangar, används även i Sverige. Skillnaden på de filter som KIMS använde och de som normalt används här i Sverige, är att vårt renare vatten tillåter att ett grövre filtermembran användas. Detta tänkte vare sig svenska eller indiska läkare på i förväg.

KIMS hemsida är:

<http://www.kimskerala.com>

CLUB GOA

Har ni sett Club Goa på TV3? Jasså inte - det var bra!

På en goanesisk hemsida fanns ett uttalande av Robert Aschberg: "Ja, vi skall visa Goas vackra stränder och färgstarka atmosfär och gästfria folk i vårt realityprogram..."

Falsk marknadsföring! I Club Goa visades ingenting av Goa. Indierna förekommer nästan enbart som kypare och expediter. I stället fick man se ett negativt urval av ovanligt fula och ovårdade människor som gick omkring, utan att särskilt mycket hände, och talade obildad svenska. Det enda intressanta var att notera de fåtaliga indiernas elegant artiga men avmätta attityd mot svenskarna.

Nyhetsbrevet är tacksamt över att TV3 inte kan ses i Indien - om så hade varit fallet hade det varit en skam för Sverige.

Bokrecension:

INTRESSANT BOMBAY-SKILDNING

Bombay, Indiens framtid av Pär Jansson. Stockholm, 2005. 157 sidor. ISBN 91-7040-042-3.

Alla som varit i Bombay vet att det är en vibrerande stad, där man utan svårighet kan få tag i en taxi eller få sin skjorta lagad klockan tre på natten. Bombay är Indiens affärsmetropol, men också filmhuvudstad samt även huvudsäte för Indiens undre värld. Man känner tyngden av Bombays storlek när man är där, staden anses ha mellan 12 och 15 miljoner invånare, men man känner också vänlighet och trygghet. Bombayiterna må klaga över trängsel, buller och avgaser men de älskar sin stad och nästan inga vill flytta därifrån.

Allt detta och mer därtill upplever man då man läser Pär Janssons bok. Han har vistats i Bombay, träffat och intervjuat en mängd olika människor. Hans bok andas optimism och tillgivenhet gentemot Bombay och Indien, och man slipper för en gångs skull de triviala skildringarna av knepiga taxichaufförer, exotism, magont och "allting-är-så-konstigt".

Givetvis går det inte att skriva en bok om Bombay utan att ha ett kapitel om film. Han intervjuar några filmskådespelare. De är sinsemellan mycket olika, men har det gemensamt att de "halkat" in i filmkarriären på ett bananskal. Samtidigt är det många indier som söker sig till Bollywood för att söka lyckan. För att bli filmstjärna måste man ha kontakter och för kvinnor gäller ibland även "sängvägen". Så var ju fallet även i Hollywood förr i tiden. Därför kan inga "fina" indiska flickor bli skådespelare. Men samtidigt så är faktiskt de flesta skådespelerskor just "fina" flickor, t.ex. Aishariya Rai och Madhuri Dixit. Påståendena om sängvägen är nog betydligt överdrivna.

Per Jansson för ett mycket intressant samtal med sociologen Dipankar Gupta om varför indiska offentliga platser ofta är så skräpiga, och här lärde sig Nyhetsbrevets redaktör att definitionen av och synen på "skräp" är kulturellt betingad.

Jansson redogör också för den indiska medelklassen, som ju är ett kärt ämne för svenska indianskildrare. Jan Myrdal spydde galla över den i sin bok "Indien väntar", de flesta andra författare är ambivalenta till den. Den är "väs-

terländsk" (usch då!), den är förvirrad angående sin kulturella identitet och dessutom är det helt enkelt omoraliskt att leva ett någorlunda välbeställt löntagarliv i Indien där det finns så många fattiga. Slutsats: medelklassen borde vara fattig den också. Men Pär Jansson trampar inte vidare i dessa spår. Han har betydligt intressantare observationer, t.ex. att Indien är det enda land där valdeltagandet blir lägre ju högre upp i klasserna man kommer. Medelklassen blickar mot USA och vill gärna emigrera, man har svårt att acceptera att man inte har något att säga till om i indisk politik. Men här går Jansson lite vilse, hela den ekonomiska reformprocessen, som började under Rajiv Gandhis tid, var ett resultat av den framväxande medelklassen. Det helt nya intresset för miljövård är ett typiskt medelklassfenomen.

Pär Jansson ägnar uppmärksamhet åt problemet att definiera medelklassen. Det är inte helt enkelt, eftersom prisnivåerna skiljer sig så från våra. I Indien är det många som har råd med en tjänare i hemmet, men inte med att ha bil. Men han kommer ändå fram till att medelklassen är stor och att den växer. Många fattiga gör karriär in i medelklassen.

Pär Jansson besöker också Dharavi, som ofta kallas "Asiens största slum", men i reportaget framkommer att hela Dharavi ingalunda är slum. Här finns relativt anständiga områden, fabriker och t.o.m. industrier som exporterar sjukvårdsartiklar till USA och Japan. Dharavi är en viktigt motor i Bombay, såväl ekonomisk som politisk.

Boken har också ett kapitel kallat "Vit och vacker" som behandlar det nu rådande indiska skönhetsidealet: ljust är vackert. Författaren påpekar att skådespelerskan Aishwariya Rai snarare ser ut som en italienska än som en indiska, och att detta bidrar till att en hel generation indiska flickor är missnöjda med sitt utseende. (Om Aishwariya Rais utseende, se Nyhetsbrev 2/2005 "Blåa ögon är bättre än bruna" samt även Gensvar i detta nr).

Boken är lättläst och lämpar sig utmärkt för sommarläsning.

FREDEN KOMMER I RÖR!

Har ni hört talas om lycka på burk? Javisst, lyckopiller! Men har ni hört talas om fred i rör? Jasså inte, men läs då här.

I Indien finns det avancerade planer på att bygga pipelines för olja från Iran via Pakistan till Indien samt från Turkmenistan via Afghanistan och Pakistan till Indien. Indiens energibehov väntas fyrdubblas under de kommande tjugo åren. Indiska utrikesdepartementet har inte längre något emot att Pakistan kan komma att kontrollera inflödet av olja till Indien. Energisäkerhet börjar ersätta traditionell säkerhet, och därmed betraktas Pakistan som samarbetspartner i stället för fiende.

Båda oljeledningarna skall ägas och skötas av internationella konsortier som kommer att kräva garantier för säker leverans. Såväl Pakistan som Indien och Afghanistan kommer att få olja från samma system som Indien. Transitavgifterna till Pakistan kan beräknas uppgå till någonstans mellan 80 och 700 miljoner dollar per år. Om leveranserna avbryts får Pakistan däremot betala böter.

Naturligtvis kan olika militanta grupper i de berörda länderna sabotera oljeledningarna även om regeringarna är för projektet, men om man håller 15 dagars lager så kommer detta inte att märkas bland slutkunderna. Att reparera oljeledningar är ganska lätt.

Tanken är att oljeledningarna skall knyta ihop de berörda länderna ekonomiskt och och därigenom öka även den konventionella säkerheten. Optimistiskt? Mycket! Möjligt! Ja!

För att få detta att bli ekonomiskt gångbart måste man ha en hög volym olja. Varför inte skapa en "alla oljeledningars Moder" och bygga den vidare till Yunnan i Kina? Kina kommer att ha ännu större energibehov än Indien och Pakistan i framtiden. Rutten genom norra central-Indien vidare genom nordöstra Indien och in i Kina är en av grenarna av den gamla Sidenvägen. Varför inte sända olja genom denna väg idag?

På så sätt skulle Indien kunna få ännu högra transitavgifter än Pakistan, och dessutom skulle inte Pakistan kunna stänga av oljekranen utan att därmed skada sin allierade Kina. Egentligen finns det inga hinder för ett sådant projekt, och politiskt börjar det att bli allt mer realistiskt.

forts sista sidan

RESA TILL INDIEN

med Nyhetsbrevets
redaktör som reseledare
den 1 - 11 december 2005

På denna rundresa kommer vi att uppleva Indiens mångtusenåriga historia, religioner, dagligt liv, matkultur och samhällsutveckling.

Resan går till Delhi, Jaipur, Pushkar, kamelritt till ett tältläger med övernattnings i öknen, Ranthambore Nationalpark där vi blir informerade av projektet "Bevara Tigrarna", samt Agra med Taj Mahal och Fatehpur Sikhri.

Information, beställning av detaljprogram och bokning sker hos researrangören. **Pris: 20.265 kr.**

OmniaResor

tel. 021-12 90 90

e-post: info@omniaresor.se
<http://www.omniaresor.se>

INDIEN

historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler

av Indienkännaren
David Ståhl

Häfte, v + 115 sidor med kartor.
Stockholm 2003.
ISBN 91-631-3797-6
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

In memoriam:

STELLAN EHRENBORG

Stellan Ehrenborg, Stockholm, avled plötsligt under årets Vasalopp i en ålder av 67 år.

Han hade olika befattningar inom näringslivet i Sverige och utomlands. Hans tid inleddes i MoDo, för att därefter fortsätta i Bonnierkoncernen, Atlantic Container line och Tändsticksbolaget. Stellan startade därefter ett eget konsultföretag, Mondor AB, varvid han huvudsakligen engagerades i Skandigen med ett intimt samarbete med grundarna professor Bertil Åberg och Thomas Fischer.

I Svenska tändsticksbolaget var Stellan marknadsdirektör i maskindivisionen, som bestod av ett antal verkstadsföretag i Sverige och utomlands - en kvarleva från Kreuger-tiden. Stellan utökade divisionens verksamheter genom förvärv i USA och Brasilien, samt i Indien fusionera Vulcan Trading med ett tillverkande Alfa Laval företag.

Därvid bildades Vulcan Laval i Pune, ett företag som blev mycket framgångsrikt och börsintroducerades i Indien. Stellans engagemang som aktiv styrelsemedlem var i detta sammanhang av stor betydelse.

Som den sentida renässansmänniska Stellan utan tvekan var, besatt han en stor allmänbildning och också ett stort intresse för att ständigt berika och utvidga sina redan goda kunskaper inom kultur, geografi och historia.

Han var också en gång i tiden lite av en mentor till Nyhetsbrevets redaktör, och invigde honom i konsulteriets hemligheter. Bl.a. lärde han redaktören att ta betalt för sina föreläsningar!

Gensvar, forts

oäkta, sen när sitter nationalitet och stolthet i ögonfärgen?" frågar läsaren. Jo, det gör tydligen det. I Indien är det numera vackert att vara ljus, all kosmetika som säljs går ut på att göra hår, hy och kanske även ögon, ljusa (se även recensionen av boken Bombay på sid 3.) Att man färgar håret betyder inte automatiskt att man saknar stolthet, men om stora delar av en befolkning systematiskt på olika sätt styr ut sig för att se ut som om de vore ett annat folk, då kan man väl åtminstone börja undra?

Aishwariya Rai har gett upphov till en rad kopior (precis som Birgitte Bardot på sin tid). Våldigt många reklamfilmer och reklamfotografier har unga indiska kvinnor med ljusbrunt hår och stickande blåa ögon.

Alla som såg intervjun med David Letterman (där hon hade ljusbruna ögon) torde instämma i att Aish hade amerikaniserats på ett nästan löjeväckande sätt.

Slå ihop kontroverserna!

Vi lever ju i rationaliseringarnas tid, så varför inte slå ihop kontroverserna om skolböckerna och Aishwariya Rai till en?

I nästa upplaga av skolböckerna kan man väl skriva att indierna oftast har ljusbrunt hår, blåa ögon, är iklädda skinnjackor, samt när man talat till dem så nickar de med huvudet och säger "ahum".

Inte helt korrekt, kanske. Men vad spelar det för roll, Natur och Kultur är ju inte så noga med sakinnehållet!

Fred i rör, forts

Det hårdaste motståndet torde komma från intressenter utanför Sydasiens, t.ex. USA. Ett samarbete mellan Iran, Pakistan, Indien och Kina är en av de sista saker USA vill se. Riskerna är att USA tvingar sin allierade Pakistan att säga nej. **Förkortat ur Times of India 13/2**

Alla som har varit i indiska bokaffärer och tittat, vet att man lätt blir alldeles fnattig av alla böcker. Tyvärr är indiska böcker dåligt representerade på internet. Nyhetsbrevet har inte lyckats hitta någon indisk motsvarighet till Amazon. Däremot har vi hittat Penguins indiska hemsida. Man kan inte handla direkt, men det finns länkar till affärer där man kan handla.

<http://www.penguinbooksindia.com>

INTERNETTIPS

En stor internetportal med massor av länkar. Medarbetarna tycks vara journalister, akademiker och socialaktivister av olika slag. Här kan man ägna mycket tid åt att söka, men det finns också goda chanser att hitta!

<http://www.infochangeindia.org>

Hare Krishna-rörelsens tempel i Göteborg har egen hemsida:

<http://harekrishnagoteborg.com/>

Här en hemsida om Goa. Det är inte Goas officiella hemsida utan en privat och något mysko sådan:

<http://goenkar.com/>

SEMINARIUM

ATT LÄRA KÄNNA DEN SVENSK-INDISKA MINORITETEN

- TID: 4 juni 2005 kl. 10.00 – 17.30.
- PLATS: ABF-HUSET, SVEAVÄGEN 41, STOCKHOLM
- INTRÄDE: GRATIS
- ARRANGÖRER: (ABF, DET STORA KNYTKALASET, INDIAN ASSOCIATION OCH INTEGRATIONS-FORUM)
- KONFERENCIER: MINAL PAREKH-NYGÅRDS
- PROGRAM:
- 10.00 – 10.15 ARRANGÖRERNA HÄLSAR VÄLKOMMEN.
- 10.15 – 11.00 FRÅN ORMTJUSARE TILL OUTSOURCING
Svensk-indiska föreningens ordförande DAVID STÅHL ger en bild av svenskars uppfattning om det indiska.
- 11.00-11.30 PROFESSOR BENGT HÄGER BERÄTTAR OM DEN INDISKA DANSÖSEN LILAVATI OCH VISAR BILDER UR HENNES FILMER.
- 11.30 – 11.45 DESHAKHI PAUL FRAMFÖR EN KLASSISK INDISK DAN
- LUNCH. RESTAURANGEN PÅ GATUPLANET SERVERAR INDISK MAT.
- 13.00 – 14.00 PROFESSOR CHARLES WESTIN OCH DOKTORANDEN CATARINA NYBERG (INSTITUTET FÖR FORSKNING OM INTERNATIONELL MIGRATION OCH ETNISKA RELATIONER) LÅTER OSS FÅ TA DEL AV DERAS UNIKA FORSKNING AV DE ASIATISKA FLYKTINGARNA FRÅN UGANDA TRE GENERATIONERS LIV I SVERIGE HAR FÖLJTS UPP.
- 14.00 – 14.20 J UR. KAND. PARUL SHARMA : DENINDISKA MÄNGFADEN I SVERIGE INVANDRINGEN FRÅN INDIEN TILL SVERIGE
- 14.20-15.30 MUSIK AV ANURAG CHAUDHARI (FLÖJT) STIAN GRIMSTAD(SITAR) OCH MOA DANIELSON (TABLA)
DANS AV TVÅ GRUPPER:
USHA BALASUNDRAMANS GRUPP OCH
KULTURSKOLAN CHITRA PAULS GRUPP.
- 15.30 – 16.00 VERA ANITA OBEROI OM AYURVEDA – ETT SÄTT ATT SE PÅ LIVET
- 16.00 – 1630 SHEILA GHOSE. LITTERTURVETARE: BETYDELSE AV POPULÄRA KONSFORMER I DEN INDISKA DIASPORAN
- 16.30 17.30 PUBLIKEN FÅR LÄRA SIG INDISK FOLKDANS (DANDIA)
LEDDA AV SHANTI PAREKH.